Zaman İsrafı Ve Yılbaşı Yozlaşması
Gönderen Kadir Hatipoglu - Ocak 01 2019 00:00:00

                                                                          Zaman; Baki olan Allah’ın fani olan mahlukatı var edip yaşattığı dönem/evre/süre nin genel adıdır Zamanın içinde var olmaya hayat, hayatta bize ayrılan süreye ise ömür denir Zaman kavramı izafidir Kimisi için çok kısa kimisi için çok uzundur Kur’an’da, ahiretin bir gününün Allah katında bizim hesabımızla bin yıllık bir süre olduğu, bir başka ayete de ellibin yıllık bir gün olduğu beyan ediliyor Zaman, sürekli akış halinde olan anlardan oluşur Zaman, Allah’ın biz kullarına bir lütfü ve emanetidir Uzun ömürlü olana Allah, zaman yönünden çok lütfetmiştir, az yaşayana da az lütfetmiştir Genç yaşta ölen birisi için, suçu ne idi? Allah neden genç yaşta canını aldı? denilemez Karşılıksız iyilik yapana, bana niçin az verdin denilemeyeceği gibi Biz şunu bilmeliyiz: Yaşanan her anın, alınan her nefesin verilecek bir hesabı vardır Sık sık kendimizi sorgulamalıyız: Yaşadığımız hayat dolu mu geçiyor, boş mu? Geçirdiğimiz günlerin hesabını kolayca verebilecek miyiz? Zaman öyle bir şeydir ki, akışı durdurulamaz, geçmişi telafi edilemez Birkaç dakika içinde birkaç milyar kazanabilirsiniz ama birkaç milyarla geçen zamanı geri getiremezsiniz Hayatta başarılı olanlar, zamanı iyi kullananlardır Zamana hükmeden hayata hükmeder, hayata hükmedenler ise dünyaya hükmederler ve tarihte iz bırakırlar Batılı filozof Dekart’ın hareketine göre insanlar saatini ayarlarmış İmam Şafi der ki: “Zaman, kılıç gibidir, eğer siz onu kesmezseniz o sizi keser” Peygamberimiz (sav) kıymeti pek bilinmeyen iki nimetin önemine dikkat çekmek üzere şöyle buyurmuştur: قال رسول اللَّه صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وسَلَّم;: «نِعْمتانِ مغبونٌ فيهما كثير من الناس;: الصحة والفراغ» رواه مسلم;. İbni Abbas radıyallahu anhümâ’dan rivayet edildiğine göre Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: “İki nimet vardır ki, insanların çoğu bu nimetleri kullanmakta aldanmıştır: Sıhhat ve boş vakit.” Buhârî, Rikak 1. Ayrıca bk. Tirmizî, Zühd 1; İbni Mâce, Zühd 15 İnsanlar, gençliklerinde para kazanmak için sıhhatlerini, yaşlılıklarında ise sıhhatlerini kazanmak için paralarını harcarlar Sonuç çoğunlukla elem, ıstırap ve pişmanlıktır An bu andır, dem bu demdir Yaşanmayan yada boşa giden zaman israf edilmiştir, telafisi yoktur Tekasür suresinin sekizinci ayet-i kerimesinde, ثُمَّ لَتُسْئَلُن&#16

17;َ يَوْمَئِذٍ
عَنِ
النَّعِيمِ “Sonra o gün (kıyamet günü) her türlü nimetten mutlaka hesaba çekileceksiniz” buyrulmaktadır. Bir hadis-i şerifte de şöyle buyruluyor:
قَالَ
رَسُولُ
اللّهِ: َ
يَزُولُ
قَدَمَا
عِبْدٍ
يَوْمَ
الْقِيَامَةِ حَتّى
يُسْألَ عَنْ
أرْبَعٍ: عَنْ
عُمُرِهِ
فِيمَا
أفْنَاهُ،
وَعَنْ
عِلْمِهِ مَا
عَمِلَ بِهِ،
وَعَنْ
مَالِهِ مِنْ
أيْنَ
اكْتَسَبَهُ
وَفيمَا
أنْفَقَهُ،
وَعَنْ
جِسْمِهِ
فيمَا أبَْهُ
"Kıyamet günü, dört şeyden sual edilmedikçe, kulun ayakları [Rabbinin huzurundan] ayrılamaz: * Ömrünü nerede harcadığından, * Ne amelde bulunduğundan, * Malını nerede kazandığından ve nereye harcadığından, * Vücudunu nerede çürüttüğünden." [Tirmizî, Kıyamet 1, (2419).] Yapılan araştırmalar,insanların çoğunun ömürlerini pek de verimli kullanmadıklarını ortaya koyuyor Yetmiş beş yıl yaşayan, yüksek okul mezunu düzenli ve normal bir hayat süren insanın faaliyetleri, harcadığı saat ve dakikalar dikkate alınarak hesaplandığında ortalama olarak ortaya şu ilginç tablo çıkmıştır Evet yetmiş beş yıllık düzenli bir ömrün; Yirmi bir yılı uykuda,on yılı iş hayatında, on yılı istirahat,tatil ve eğlencede, üç yılı tahsilde,üç yılı ibadette,dört yılı yemekte, iki yılı temizlik işlerinde,dört yılı yolculukta,iki yılı durak ve muhtelif yerlerde beklemede,üç yılı misafirlik ve sohbette,üç yılı da hastalık ve beklenmedik meşguliyetlerde geçmektedir Bu hesaplamaya hayatın ilk on yılı, yani çocukluk dönemi dahil değildir Uyku,tatiller, beklemeler ve çocukluk yılları toplandığında ömrün yarıdan fazlasının değerlendirilemediği ortaya çıkmaktadır İnsanın uykuya ve dinlenmeye olan ihtiyacı inkar edilemez Ne var ki ömrün kalan kısmının da iyi değerlendirildiği söylenemez Yaptığımız hesapta, düzenli ibadet yapan

birinin ömrünün toplam üç yılın ibadetler geçtiğini görüyoruz Fakat,gayesi Allah’ın rızasını kazanmak olan ve İslami bir hayat tarzını benimseyen insanın yaptığı her iş, hatta uykusu dahi ibadet sayılır “Ol mahiler ki derya içredir deryayı bilmezler” şeklinde eski bir deyiş vardır Yani balığın,hayat kaynağı olan suyun kıymetini, suyun içinden çıkınca anladığı gibi, insan da nimetlerin ve imkanların kadrini onları kaybedince anlar Eyvah demeden Allah diyenlerden olursak, sonuçta da pişman olanlardan olmayız   İnsan ömrü diğer tüm canlılar gibi sınırlıdır ve bir gün nihayi sonla bitecektir. İnsanoğlu zamanla var olmuş ve zamanla da yok olacaktır.   İnsanoğlu dursa da zaman akıp gitmekte ve akıp giden her saniye, her dakika, her saat, her gün, her gece insanoğlunun ömründen götürmekte. Zaman insan için dünya ve ahiret   saadetinin hazinesidir. Çünkü insan zamanı değerlendirmesiyle bu saadeti sağlayacak kazançlar elde edecektir. Ama bizler bu kazancı elde etmek için zamanı değerlendirmek yerine boş geçen zamanla sonu bedbahtlık olan sahte mutluluklar elde ediyoruz. Halbuki Rabbimiz zamanın önemine binaen üzerine yeminler etmiş ve yapmakla mükellef olduğumuz ibadetleri gün, ay ve yıl dilimleri içinde yapılmasını emrederek bir nevi hayatımızın içinde zamanı, zamanın içinde de hayatımızı tanzim etmiştir. Nitekim Kur’anda Rabbimiz şöyle buyurur:

وَالْعَصْرِ
اِنَّ
اْلاِنْسَانَ لَفِى خُسْرٍ
اِلاَّ
الَّذِينَ
اَمَنُوا
وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ
وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ
وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ
     “Andolsun asra / zamana ki, insan gerçekten ziyan içindedir. Ancak, iman edip de salih ameller işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler, birbirlerine sabrı tavsiye edenler başka (Onlar ziyanda değillerdir).” (Asr 1-3)   Yüce Allah diğer bazı surelerde olduğu gibi, Asr suresine de yeminle başlıyor ve asra yemin ediyor. Elbette ki sözünün doğruluğunu ispat etmek için Allah(c.c.)’ın bir başka varlığa yemin etmeye ihtiyacı yoktur. Rabbimizin bu tür yeminlerden maksat yemin ettiği şeyin önemini ortaya koymak ve dikkatleri çekmektir. İşte asr suresinde de zamana yemin ederek zaman mefhumuna dikkat çekiyor ve insanı ziyandan kurtaracak şeyler olan Salih amel ve sabrı zaman içinde kazanmanın mümkün olduğu ortaya koyulmaktadır.   Fahreddin er-Razi asr suresinin tefsirinde şöyle diyor: “Zamanı değerlendirme açısından insan mutlaka zarardadır, kendisini bu zarardan kurtaramaz. Zira zarar, sermayenin kaybıdır. İnsanın sermayesi ise ömrüdür. Onun, ömrünü zayi etmediği anlar çok nadirdir. Çünkü her

saniye, mütemadiyen ömrünü alıp götürmektedir.   Eğer insan, ömrünü günahlarla geçiriyorsa büyük bir zarar içerisindedir. Hatta daha iyi, daha verimli, daha değerli işleri yapabilmesi mümkünken; bunları yapmayıp, yalnızca mübahlarla yetiniyorsa yine zarar içerisindedir...”   Seleften biri de: “Asır suresinin mânâsını pazarda buz satan birinden öğrendim.“ diyor. O şahıs sabahleyin pazara çıkar ve şöyle seslenirdi: „Sermayesi eriyen bu adama acıyın! Sermayesi eriyen bu adama acıyın! ”   Onun bu sözünü işitince: ‘İşte insanın hüsranda/zarar ve ziyan içerisinde olmasının anlamı budur.’ dedim. Çünkü İnsana verilen ömür de buz gibi her saniye erimektedir. Eğer insan, ömrünü ziyan eder, maddî ve manevî herhangi bir şey kazanmaz veya ömrünü yanlış yerlerde tüketir ve böylece zaman israfında bulunursa, bu durum insanın hüsranına neden olur.”   Bu bakımdan Kur’an-ı Kerim, zaman üzerinde dikkatleri canlı tutmak için, bu surede olduğu gibi, diğer sure ve ayetlerde de zamanı hatırlatan tabirleri sıkça kullanır. Allah Kur’an-ı Kerim’de bazı surelere, zamana yada zamanın bir anına yemin ederek başlar
وَالْعَصْرِ,
وَالْفَجْرِ,
وَالضُّحَى,
وَاللَّيْلِ
…Bu Kur’ani tarzdan, Allah’ın zamana ne kadar değer verdiğini anlamalıyız Allah zamanı takip etmemiz ve onu değerlendirerek iyi işler yapmamız, ibadetlerimizi zamanı takip ederek yerine getirmemiz için güneş, ay, dünyanın kendi etrafında ve güneşin etrafında dönüşünü, ayın dünya etrafında dönüşünü bir hesaba göre planlamıştır.Dünya’nın kendi etrafında dönmesinden bir gün, Dünya’nın güneşin etrafında dönmesinden ise mevsimler ve bir yıl ortaya çıkar.Ayın Dünya etrafında dönemsiyle ise kameri ay oluşur
“اَلشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ
بِحُسْبَانٍ” “Güneş ve ay bir hesaba göre hareket etmektedir. “(Rahman,5)
وَجَعَلْنَا
اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ اَيَتَيْنِ
فَمَحَوْنَا
اَيَةَ
اللَّيْلِ
وَجَعَلْنَا
اَيَةَ
النَّهَارِ
مُبْصِرَةً
لِتَبْتَغُوا فَضْلاً مِنْ
رَبِّكُمْ

وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَىْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلاً
 “Biz geceyi ve gündüzü (kudretimizi gösteren) iki alâmet yaptık Rabbinizden lütuf isteyesiniz, yılların sayısını ve hesabını bilesiniz diye gece alametini giderip gündüz alametini aydınlatıcı kıldık İşte biz her şeyi açıkça anlattık”(17/İsra,12) Muhterem kardeşlerim   Günler, haftalar, aylar birbirini kovalıyor. Yıllar yılları takip ediyor. Her gün takvimden bir yaprakla ömürde tükeniyor. İnsanoğlu ölüme bir adım daha yaklaşıyor. Ömür güneşi batmaya başlıyor. İşte bir yılı daha geride bıraktık. Ömrümüzden bir yıl daha eksilttik. Acısıyla tatlısıyla, iyisiyle kötüsüyle bir yılı daha geride bıraktık. Sonuna geldiğimiz bu günlerde maalesef ki biz Müslümanlar yılbaşının çan seslerini duyar olduk. Her geçen yılla ölüme biraz daha yaklaşırken; ölümden sonraki hayatımızı karartabilecek bir yılbaşı tehlikesiyle karşı karşıyayız. Tehlike diyorum çünkü söz konusu olan Müslümanların yozlaşmasına, benliklerini kaybetmesine hatta imanlarını tehlikeye sokarak şirke kadar götürebilecek bir yılbaşı kutlamasıdır.   Yılbaşı, takvim, tarih, tatil, eğlence, şenlik ve bunlarla ilgili âdetler bir milletin kültürüdür. Kültür din ve ideolojinin bedenlenmesi, ete kemiğe bürünmesidir. Bu ikisini birbirinden ayırmak mümkün değildir.   Eğer birileri din ile kültürü birbirinden ayırmaya, aralarındaki bağı koparmaya kalkışırsa -zor olmakla beraber bunu yapabilirse- kültür ile beraber dîni de değiştirme yoluna girmiş olur. Bedenini parça parça kaybeden din gider (milletin hayatından çıkar) onun yerine yeni kültürün dîni veya dinsizliği gelir. Kültür ile din arasında böyle bir bağ bulunduğuna göre; kültürün değişmesi dîni yakından ilgilendirir. İslâm'ın beş temel amacından biri dîni (müslümanların hayatında İslâm'ı) korumaktır. İslâm'ın korunmasını olumsuz etkileyen bir davranış olan yılbaşı kutlamalarının temeli ne dinimizde nede asırlar ötesinden getirdiğimiz kültürümüzde bulunur. Yılbaşı kutlamaların temeli batı asıllıdır. Öyleyse bizim dinimizde, kültürümüzde olmayan noel denilen yılbaşı kutlamaları nedir? Nereden çıkmıştır? Müslümanlarla bir ilgisi var mıdır? Diye bir bakalım ve noel gerçeğini hep beraber öğrenelim.   Türkçede yanlış olarak yılbaşı kutlamalarıyla özdeşleştirilen “Noel” Latincede, “Tanrının doğum günü” anlamına gelen ve Hz. İsa’nın doğum günü kutlamasını ifade eden “dies natalis” teriminin Fransızca karşılığıdır. Noel kutlamasının bir başka unsuru olan çam ağacı ise, Yunan ve Roma pagan kültüründeki Attis tanrısına yönelik ayinden kaynaklandığı kabul edilmektedir. Bereket tanrısı Attis’in çam ağacında yeniden vücut bulduğuna inanılmakta, buna bağlı olarak çam ağacına bereket sembolü diye tapınılmaktaydı. Bir başka inanışta ise, çam ağacı ölümsüzlüğü temsil ettiğine, ağaca bağlanan mumların ise kötü ruhları ve cadıları kovmak için yakıldığına

inanılır. Ayrıca ağaca asılan küçük ay, güneş ve yıldız süsleri Babil tanrılarının simgeleri olup Hıristiyanlığa ise Yunan ve Roma yoluyla girerek günümüze kadar ulaşmıştır.   Hıristiyan Batı'da milâdî takvimin başlangıcına esas olarak Hz. îsâ'nın doğum tarihi alınmış ve bu giderek diğer ülkelerde de benimsenmiştir. Bu bakımdan hıristiyanlar aralık ayının son haftasını, doğumun arefesini teşkil etmesi bakımından, en önemli dinî bayramlar olarak kabul etmişlerdir, bu hafta içerisinde hıristiyanlar kiliseye giderler, ayrıca birbirlerini ziyaret edip hediyeleşirler. Dinî bir atmosfer içinde geçen Noel bayramı akabinde de, yeni yıla giriş büyük bir çılgınlıkla, lüks ve israfla kutlanır.   Her yıl 25 Aralık Hz. İsa (a.s.)’ın doğumunun yıl dönümü kabul edilerek bir hafta boyunca çeşitli etkinliklere yer verilmektedir. Katolik ve Ortadoks kiliseleri de bu olayı sahiplenmek suretiyle Hz. İsa (a.s.)’ın doğumunun hatırasına bu süre içinde üç dinî ayin gerçekleştirmektedir. Aynı hafta içinde Noel yortusu dolayısıyla çam ağaçları kesilip cadde, balkon ve evler süslendirilip ışıklandırılmaktadır.   İlk defa Almanya’da 1605 yılında ortaya konulmuş, daha sonra da bütün hıristiyanlık alemine sirayet eden “Noel Baba” efsanesi de yaygın bir biçimde işlenir. Noel Baba aslı ve mesnedi olmayan, ancak sözde iyiliği temsil eden ve bu gecelerde çocuklara oyuncak, şeker vb. hediyeler dağıtan, genellikle karla örtülü, kırmızı başlıklı paltosu ve kocaman beyaz sakalı ile temsil edilen efsanevî bir kişidir. (Yeni Türk Ansiklopedisi Komisyon, Ötüken Yayınevi, İst. 1985 c. 7, s. 2687.)   Hıristiyanlarda yılbaşı gecesinin de içinde bulunduğu bu hafta Allah’ın oğlu dedikleri Hz. İsa (a.s)nın sözde doğumunu kutladıkları dini bayramlarıdır. Bizim dinimizde ise; yılbaşı ve noel kutlamalarının yeri yoktur. Yılbaşının biz müslümanlar için, milletler arası takvim başlangıcı olmak fonksiyonundan başka hiçbir özelliği, değeri yoktur. Dini emirlerimizde ve milli geleneklerimizde hiçbir yeri, anlamı olmayan Noel'i ve yılbaşını "Müslümanım" diyen bir kimsenin kutlaması ve böylesine doğmatik, hayali ve neidüğü belli olmayan bir anlayışın figüranı olması o millete benzemesinden, o milletin kültürüne iltica etmesinden, o milletin rengiyle boyanmasından yozlaşmasından başka bir şey değildir. Noel bayramıyla müslümanın ne işi olur. Bu bir özentidir. Bu bir takliddir. Bu bir yozlaşmadır. Bu bir akılsızlıktır. Halbu ki efendimiz (s.a.v) : "Kim bir kavme benzerse, o da onlardandır" (Ebu Davud), başka bir hadiste ise "Bizden gayrisinin sünnetiyle amel eden bizden değildir"(Sahihu'l-Cami: 5439) buyurur. Hadis-i Şerifte, müslüman olmayanlara benzeyenleri şiddetle kınama vardır. Kim de takva ehli ve salih insanlara benzerse, o da onlardandir. ALLAH korusun, kim de Yahudi ve Hıristiyanlara benzerse, o da onlardandır.   Nitekim bir hadisi şerifte Allah Rasulü(s.a.v) şöyle buyuruyor: "Bizden başkasına benzeyen bizden degildir. Yahudilere ve Hiristiyanlara benzemeyin. (Sahihu'l-Cami: 5434)   Rabbimiz ise Kerim Kitabında bizleri bu konuda şöyle ikaz ediyor: ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ اْلاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلاَ تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ

الَّذِينَ
لاَ
يَعْلَمُونَ
    "Sonra seni bir Şeriat üzere kıldık. Ona uy, bilmeyenlerin hevalarına uyma." (Casiye 18) Şeyhu'l Islam Ebu'l Abbas El-Harani diyor ki: "Burada 'bilmeyenler' sözüne, Allah'ın Şeriat'Ina aykırı davranan herkes girer. 'Hevalari' kavramı içerisine de, müşriklerin işledikleri amellerin hepsi girer ki, bu davranışları onların dinlerinin gereğidir.   Yine başka bir ayeti kerimede ise: وَلَئِنِ
اتَّبَعْتَ
أَهْوَاءهُم
مِّن بَعْدِ
مَا جَاءكَ
مِنَ
الْعِلْمِ
إِنَّكَ
إِذَاً
لَّمِنَ
الظَّالِمِينَ

   "Eğer sana gelen ilimden sonra onların hevalarına uyarsan, bil ki sen de zalimlerdensin." (Bakara-145)

    Ehl-i Sünnet müfessirlerinin görüş birliği vardır ki, "Bu ayet-i kerimede onların tüm yaşantılarına muhalefetin mecburiyetine işaret vardır." demişlerdir.   Benzemenin hükmü bile böyle olunca, tıpatıp kafirleri izleyen, onların adetlerine sıkı sıkıya bağlı olan, müslümanları küçümseyip onlardan uzak duranların hükmü nedir acaba? Kim ALLAH Rasulü (S.A.V.)'in Sünnet'ini terkeder ve bunu başka bir sünnet, alışkanlık, adet ile değiştirirse, İslam'a bağlı oldugunu söyleyip müslümanların isimleriyle anılsa bile, İslam üzere değildir.   Yılbaşı ve noel kutlaması bir tür bayramdır ve dinî ve akîdevî boyutu olan bir meseledir. Bu tür bayramları tebrik etmek, onlara her hangi bir surette iştirak etmek bir tür meveddet ve sevgidir ki bu ilgili ayetlerle yasaklanmıştır. Yine Dinimizde kafirlere benzeme-teşebbüh mezkür hadîsi şeriflerden de anlaşıldığı gibi yasaklanmıştır. Nitekim Efendimiz (s.a.v.):

عِيدُنَا

وَهَذَا
عِيدًا
قَوْمٍ
لِكُلِّ
إِنَّ “Her topluluğun bir bayramı vardır. Bizim bayramımızda budur” diyerek, her toplumun kendine has bir bayramı olduğunu ve biz müslümanların ise ayrı bir bayramı olduğunu ifade etmiştir. Unutulmamalıdır ki; ALLAH Rasulü (S.A.V.) Medine'ye hicret ettiğinde, onların oynayıp eğlendikleri iki günlerinin olduğunu öğrendi. "Bu günler nedir?" diye sordu. Dediler ki; "Cahiliyyede bu iki günde oynardik." ALLAH Rasulü (S.A.V.) şöyle buyurdu: "ALLAH bundan daha hayırlı olanı size verdi: Kurban Bayramı ve Ramazan Bayramı." (Ebu Davud-Sahih)   Ömer İbni Hattab (R.A.) da der ki; "Allah'ın düşmanlarının bayramlarından sakınınız!"(Beyhaki, Sünenü'l-Kübra)   İmam-ı Rabbani hazretleri ise bu meyanda şöyle demektedir: ‘ Hinduların bayram günlerine, ateşe tapanların nevruz günlerine ve noel gecelerine ve paskalyalarına hürmet etmek; o zamanlarda onların adetlerini, onlar gibi yapmak şirk olur. Küfre sebep olur. Kafirlerin bayramlarında, Müslümanların cahilleri, kafirlerin yaptıklarını yapıyor ve bu günleri Müslüman bayramı zannederek kafirler gibi birbirlerine hediye gönderiyorlar. Eşyalarını, sofralarını kafirlerin yaptığı gibi süslüyorlar.o geceleri başka gecelerden ayırt ediyorlar. Bunlar hep şirktir, kafirliktir.’ (Mektubat - Rabbani 3/4)   Yasaklar, uyarılar apaçık ortada iken bizler güya çağdaşlaşma adına bize ait olmayan noele günler öncesinden hazırlık yapıyor ve sabaha kadar yılbaşı eğlencesi altında islamın yasakladığı fiillerle günah bataklığına saplanıyoruz. Nasıl mı?   *Ramazan geldi diye ya da bayram geldi diye sevinipte evlerimizi süslemeyen bizler elin gayri müsliminin bayramı diye kapılarımıza, mağazalarımıza, cadde ve sokaklarına varıncaya kadar süslüyoruz.   Çam ağaçlarıyla, noel babalarla donatıyoruz.   *Noel diye belki yılda hiç yemediğimiz hindiyi sofralara koyuyoruz. Yine ne tuhaftır ki Müslümanlar kurban kestiği zaman hayvan hakkı diye ayaklananlar yılbaşında milyonlarca hindinin kesilmesine ses çıkartmıyorlar. Bir gece için binlerce çam ağacının katledilmesine göz yuman çevreciler cami inşaatı için yerinden sökülüp başka yere dikilen ağaçlar için dünyayı ayağa kaldırıyorlar, yapmadıklarını bırakmıyorlar. Buradan hayvan severlere ve çevrecilere sesleniyorum nerde kaldı sizin hayvan severliğiniz, çevreye olan duyarlılığınız.

                                                      * Yılbaşı kutlaması diye meydanlara akın ederek sabahlara kadar şehveti tahrik edici konserlerde gayrı meşru ilişkiler peşinde koşmak, rakkaseleri seyretmekle, ahlaksızlığı insanlığını geçen bir Müslüman olabilir mi? Müslüman evladının böyle bir meydanda işi ne? Sonrada ana haberlerde, gazetelerde çarşaf çarşaf taciz haberleri , yılbaşı rezaletleri.   *Noel geldi diye kasa kasa içkiler tüketmek, Alkolde sınır tanımadan gece sabahlara kadar içmek, uyuşturucu kullanmak Allah’ a karşı gelmek değil de nedir. Allah’ ın hudutlarını aşmak ve kafirlerin hududuna girmek değil midir? Oysaki Yüce Dinimiz Alkolü, kumarı ve israfı yasaklamıştır. Kuran-ı kerimde bu hususlar şöyle ifade edilmektedir.

يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اَمَنُوا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَاْلاَنْصَابُ وَاْلاَزْلاَمُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

“Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz. (Maide, 90)

*Yine şeytan işi bir pislik olan milli piyango biletleri almak ve bununla da cami, okul, kurs yaptıracağım diye hayır yapmayı ummak cahilliktir. Böylesi bilet almak, şans oyunları oynamak haramdır. Haram ile hayır olmaz. Unutmamak gerekir ki yılbaşlarında alınan bu biletler cehenneme alınmış giriş biletleridir.   *Yılbaşında hediye uğruna eğlence uğruna yapılan sınırsız harcamalar ise yine müslümanın şiddetle kaçınması gereken bir israftır ki Rabbimiz Şöyle buyuruyor: وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلاَ

تُسْرِفُوا
اِنَّهُ لاَ
يُحِبُّ
الْمُسْرِفِ&#16
10;نَ “Yiyiniz, içiniz fakat israf etmeyiniz.
Çünkü O (Allah), israf edenleri sevmez.’’ (Araf 31)
Bir Müslüman için bir yılın bitip, diğer yılın başlamasından ibaret olan yılbaşı gecesinin bu şekilde dinimiz islamla, kültürümüzle bağdaşmayan kutlamalar içerisinde olmak İbn Abidin gibi fukahanın kitaplarında belirtildiği gibi eğer ‘o günlere tazim maksadını taşıyorsa’ Allah’a sığınırız küfre düşer. Yok eğer tazim kastı yoksa harama düşmüştür, günahkardır. İster nezaketlilikten veya muhabbetten ötürü yapmış olsun,ister utandığından ortam gereği yapmış olsun durum aynıdır. Arkadaş için, dost için çiğ tavuk bile yenebilir fakat arkadaş için Allah’ a karşı gelinmez, günaha düşülmez, cehenneme gidilmez. Müslüman Allah’ ın azabının çok çetin olduğunu bilir. Nitekim rabbimiz şöyle buyurur:
وَتَعَاوَنُ&#16
08;ا عَلَى
الْبِرِّ
وَالتَّقْوَ&#16
09; وَلاَ
تَعَاوَنُوا
عَلَى
اْلاِثْمِ
وَالْعُدْوَ&#15
75;نِ
وَاتَّقُوا
اللهَ اِنَّ
اللهَ
شَدِيدُ
الْعِقَابِ
   “Ey iman edenler! İyilik ve takva üzerinde (Allah’ın nehiylerinden ve şüphelilerinden sakınma hususunda) yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerine yardımlaşmayın. Allah’tan korkun; çünkü Allah’ın cezası çok şiddetlidir.” (Maide 2)   O halde Müslümanın yılbaşı anlayışı nasıl olmalıdır?   Bazıları yılbaşını, vur patlasın çal oynasın düşüncesizliğine dönüştürüyorlar, sanki ömürlerinden bir sene gitmemiş, aksine bir sene kazanmışlar gibi sevinç çığlıkları atarak seviniyorlar. Yılbaşı gecesinin manası, sayılı ömür senelerinin birinin daha bitmesi, ölüm denen kesin akıbete biraz daha yaklaşılması, gençlik günlerinin tükenip ihtiyarlık demlerinin gelmesi demektir. Nitekim her yılbaşında siyah saçlara biraz daha aklar düşüyor, saçlar gittikçe beyazlıyor.
        Öyle ise böyle gecelerde daha çok sefalete, daha çok sefahete düşmek yerine; daha çok ahrete, daha çok ebedi aleme meyilli olmak lazımdır. Zira bu hızlı gidiş ister ikrar edelim ister inkar kabire öteki aleme doğrudur. Ömrümüzden 365 günümüz geçmiştir.Hiç hesabını yaptık mı? 365 gün içinde beş vakit namaz

vardı kıldık mı?   365 gün içinde bir ay ramazan orucu vardı hakkını verdik mi?   365 gün içerisinde insanlarla oturup kalktık hiç kimsenin hakkına girdik mi? Kaç insana yalan söyledik, aldattık? Kaç fakiri soframıza alıp karnını doyurduk? Kaç yoksula yardım elimizi uzattık? Kaç alışverişte hile yaptık? Ailemizi, hısım akrabamızı, komşumuzu gözettik mi? Kendimiz için istediğimizi mümin kardeşimiz içinde istedik mi? Bu yıl boyunca biz Allah ve Rasulü için ne yaptık? Bir yıl boyunca ahretimiz için ne hazırladık? İşte müslümanın yeni yıla bu düşüncelerle girmesi lazım . muhasebe yapması lazım. Bir esnaf bile akşam o günün hesabını yapmadan kepenk kapatmazken biz bir yılı kapatırken nasıl olur da hesap yapmayız. Bırakın hesap yapıp yeni yılda hatalardan dönmeyi yeni yıla hatalarla, günahlarla giriyoruz.   Noel kutlamaları Hıristiyanlara benzeme, İslam’ın hududlarını aşma olayıdır. Helaller ve haramlar hususunda, Hz. Peygamberin getirdikleri ile yetinmek, müslümanın şiarı olmalıdır.   Müslüman dik duruşuyla, sağlam imanıyla yılbaşı denen bu yozlaşma hastalığından kurtulmalı ve sıratı müstegimden ayrılmamalıdır. Bu günlerde bize düşen, geçen bir yılın muhasebesini yaparak gelecek bir yılda hatalarımızı tekrarlamamak ve kendimizin, toplumumuzun ve Yüce Rabbimizin razı olacağı davranışları yapmaya gayret göstermek olmalıdır.   Hiçbir hiristiyanın Müslümanların bayramını kutlamadığı gibi bizlerde onların bayramlarını kutlamamalı ve onların batıl dinlerinin adetlerini yaparak onlara benzememeliyiz. Yine unutmamalıyız ki kişi inandığı gibi yaşamazsa yaşadığı gibi inanmaya başlar. Onun içindir ki yılbaşı; imanı küfür faciasına götüren bir tehlikedir. Bu yüzden Müslüman uyanık olmalı imanının gereği gibi yaşamalıdır. Ömür yıllarının bir gün biteceğini ve hesap vereceğini, Allah’ ın ise cezasının pek çetin olacağını unutmamalıdır. Rabbim bizleri yılbaşı kutlayarak gayri Müslimlere benzemekten, küfre düşmekten muhafaza eylesin. Rabbim bizleri imanının gereği gibi yaşayan kullarından eylesin. Rabbim bizleri her geçen yıl kendisine ve Habibine layık işler yapanlardan eylesin. Rabbim bizlere hayırlı bereketli ömürler verip kendi yolunda harcamayı nasip eylesin. Rabbim gireceğimiz bu yeni yılı bizlerin ve tüm İslam aleminin hakkında hayırlara vesile eylesin. Cumanız mübarek, yeni yılınız hayırlı ola… NOT: Bu vaaz Mukadder Arif YÜKSEL Hocanın “Zamanı Değerlendirme Bilinci “adlı vaazı
Ömer CEYLAN Hocanın “Ve İnsan Aldandı: Sıhhat Ve Boş Vakit” Adlı vaazı ve “Yılbaşı İle Yozlaşan Müslüman” vaazları derlenerek hazırlanmıştır.

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler